

βραχίονος και πλησιάσας εἰς τὸ οὖς μου τὸ στόμα
του, μοὶ εἶπε χαμηλῆ τῆ φωνῇ·

— Ἦξούρεις ὅτι νύτοχειριάσθη.

Τὸν ἐκύτταξα ἐλθαμβος. Ἐκείνος δὲ δείξας
μοι διὰ τῆς χειρὸς τὸ μαῦρον σύμπλεγμα, τὸ ὁ-
ποῖον ἀπετέλει ἡ κυρία Μιράζ και ἡ κόρη της, αἴ-
τινες ἐπνίγοντο ὑπὸ τὰ δάκρυα ὑπὸ τὸν μακρὸν
τῶν μαῦρον πέπλον και ἠσπάζοντο ἀλλήλας ἐν
τραγικωτάτῳ ἀληθῶς ἐναγκαλισμῶ, προσέθηκε·

— Δι' αὐτάς! . . . Ναι, ἀπὸ ἐξ ἡδὴ μηνῶν ἔρ-
ριπτεν εἰς τὸ πῦρ πάντα τὰ ἱατρικὰ και ἐκ προ-
θέσεως ἔπραττε πᾶσαν ἀπερισκεψίαν... Μοὶ τὴ ὠ-
μολόγησε πρὶν ἀποθάνη... Ἐγὼ δὲ ὁ ὁποῖος ἤμην
βέβαιος ὅτι μὲ τὸ κρεζζωτον θὰ τὸν ἔκαμνον νὰ
ζῆση ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη, δὲν εἶχον ἐννοή-
σει τίποτε. Τέλος, τὴν προπαραλεθούσαν νύκτα, μὲ
τὸν φοβερὸν ἐκείνον πάγον, εἶχεν ἀφήσει ἀνοικτὸν
τὸ παράθυρόν του, δῆθεν ὅτι τὸ ἐλησμονήσε και
ἤρπαξε μίαν τρομερὰν περιπνευμαϊάν... Ναι, διὰ
νὰ ἀφήσῃ ἄρτον εἰς τὰς δύο ἐκείνας γυναῖκας!...
Ὁ ἱερεὺς δὲν ἔχει εἰρήσιν ὅτι εὐχεται ὑπὲρ ἐνὸς
αὐτόχειρος. Ἀλλὰ, ἅς εἶναι αὐτόχειρ, ὁ Μιράζ
θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν παράδεισον τῶν ἀγαθῶν ἀν-
δρῶν... Αὕτη ἡ κατὰ μικρὴν αὐτοχειρία εἶναι τι
ἡρωϊκώτερον παρὰ νὰ διέλθῃ τις τὴν γέφυραν τῆς
Ἀρκόλης ὡς ὁ Βοναπάρτης.

[François Corré].

Σ * * *

ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ

Ἐδῶ, ξανθοῦλα κυκλαμιά,
Ἐδῶ, γλωμῆ μου ἀνεμώνη,
Τί ἦσυχά ἢ κάθε μιά
Τὴν ἄλλη μὲ φιλιὰ μυρῶνει!

Ποτὲ ἢ ἄκακη ἐρημιὰ
Γιὰ τὸν καῦμό σας δὲ θυμῶνει
Μὲ σὲ, ξανθοῦλα κυκλαμιά
Μὲ σὲ, γλωμῆ μου ἀνεμώνη.

Σὰ μητεροῦλά σας μὲ μιά
Χαρὰ κρυφὴ σὰς καμαρῶνει . . .
Νάταν κι' ὁ κόσμος ἐρημιὰ
Γιὰ ἡμᾶς, ξανθοῦλα κυκλαμιά
Γιὰ ἡμᾶς, γλωμῆ μου ἀνεμώνη!

ΚΛΕΤΗΣ ΠΑΛΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τοκογλύφος παρεκάλει ἱεροκήρυκα νὰ δμιλήτῃ
ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κατὰ τῆς τοκογλυφίας.

— Ἀλλὰ, λέγει ὁ ἱεροκήρυξ ὀλίγον στενοχω-
ρημένος, ἔμένα μ' εἶχον εἰπεῖ ὅτι . . .

— Σὰς εἶπον τὴν ἀλήθειαν, πάτερ μου.

— Λοιπὸν ἀπεφασίσατε νὰ ἀφήσετε . . .

— Ἀπεναντίας ἤθελα νὰ ἀφήσουν οἱ δμοτέ-
χνοί μου τὸ ἐπάγγελμα, διότι μὲ ζημιόουν πολὺ.

*
* *

Ἡρωτάτό τις

— Τί μεγαλειότερον ἐντὸς μικροτέρου;

— Πούς γυναικεῖος ἐντὸς τοῦ πεδίου, τὸ ὁ-
ποῖον τὸν περιβάλλει.

*
* *

Γνώμη χηρῶν περὶ τοῦ γάμου.

Πρώτη χήρα.— Ἦμην εὐτυχῆς ὑπανδρευμένη,
και ἐλπίζω νὰ εἶμαι και πάλιν διὰ τοῦτο θὰ ὑ-
πανδρευθῶ ἐκ νέου.

Δευτέρα χήρα.— Ἦμην δυστυχῆς εἰς τὸν πρῶ-
τον γάμον μου, ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ εἶμαι εὐτυχῆς εἰς
τὸν δεῦτερον διὰ τοῦτο θὰ ὑπανδρευθῶ ἐκ νέου.

Τρίτη χήρα.— Ἦμην εὐτυχῆς εἰς τὸν πρῶτον
γάμον μου και δυστυχῆς εἰς τὸν δεῦτερον πρόπει
νὰ δοκιμάσω και τὸν τρίτον θὰ ὑπανδρευθῶ ἐκ
νέου.

*
* *

Ἡ γυνὴ, λέγει ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς, προφα-
νῶς εἶνε ὄν κατώτερον. Τοῦτο βεβαίον και ἡ Γραφὴ
λέγουσα ὅτι εἶνε τὸ πλάσμα, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔ-
καμε κατόπιν ὄλων τῶν ἄλλων... εἶνε ἔργον κε-
κηκός...
*
* *

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Πολλάκις ὁμιλοῦσι περὶ προόδου τὸ κατ'
ἐμὲ, νομίζω ὅτι ἀληθινὴ πρόοδος διὰ τὴν ἀνθρω-
πότητα θὰ ἦτο τὸ νὰ κάμῃ ἰκανὰ βήματα πρὸς
τὰ ὀπίσω, τουτέστι νὰ ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὰς ἀ-
πειραριθμούς μωρίας και ἀνοησίας, ἅς τὸ ἀνθρώπι-
νον γένος ἐπεσώρευσεν εἰς ἑαυτὸ ἀπὸ πεντακισ-
χιλίων ἐτῶν, και νὰ ἐπανεῖλθῃ ὅσον εἶνε δυνατόν
εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἣ ὁ Θεὸς ἔταξεν αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς.
Προφανὲς εἶνε ὅτι ὁ ἀνθρώπος γεννᾶται γεωργός,
κυνηγός ἢ ἀλιεὺς, ὅπερ σημαίνει ὅτι παρὰ τῆς φύ-
σεως ὀφείλει νὰ ζητῇ κατ' εὐθεῖαν τὴν πλήρωσιν
τῶν ἀναγκῶν του. Ἀναμφισβήτητον δ' εἶνε ὅτι τὰ
ἐπαγγέλματα ταῦτα εἶνε τὰ εὐγενέστατα πάν-
των· ἐκείνι δὲ μόνον πρόπει νὰ ἀφίωσιν αὐτὰ και
ἐκλέγωσιν ἄλλα, ὅσοι ἔχουσι φυσικὴν τινα τά-
σιν καθαρῶτατα ἐκδηλουμένην πρὸς ἄλλο ἐπάγ-
γμα. Ἐν τούτοις τί συμβαίνει σήμερον; Ἀπὸ
προόδου εἰς πρόοδον κατηντήσαμεν εἰς τοῦτο, ὅτι
ὄλη ἡ νεολαία ῥίπτεται ἀκράτητος εἰς δύο ἢ τρία
ἐπαγγέλματα τὰ λεγόμενα ἐλευθέρια, χωρὶς
τὸ παράπαν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν οὔτε τὴν κλίσιν
αὐτῆς, οὔτε τὴν ἰκανότητα, οὔτε τὴν ὑπέμετρον
πληθὺν τῶν μετερχομένων τὰ ἐπαγγέλματα ταῦ-
τα. Δότε εἰς οἰνῶδηποτε πατέρα τὰ μέσα νὰ προ-
άξῃ τὰ τέκνα του, και θέλετε ἰδεῖ ὅτι οὐδὲν ἄλλο
στάδιον θὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τὴν δικηγορικὴν και τὴν
ιατρικὴν. (Alphonse Karr).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Ζῆ ἐν Πατησίοις γέρον κηπουρός ἐν ἡλικίᾳ
116 ἐτῶν, ὀνομαζόμενος Ἀθανάσιος Παπαδημη-
τρόπουλος. Περὶ τοῦ γέροντος τούτου, περὶ οὗ ἀρ-
κετὸν ἐποίησατο λόγον κατ' αὐτάς ἡ δημοσιό-